

Środa, 16 stycznia 2013 r.

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0016

Gwarancja dla młodzieży

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży (2012/2901 (RSP))

(2015/C 440/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (COM(2012)0729),
 - uwzględniając komunikat Komisji o wdrażaniu inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2012)0727),
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2011)0933) i rezolucję Parlamentu Europejskiego dnia 24 maja 2012 r. w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży”⁽¹⁾ oraz pytanie Parlamentu wymagające odpowiedzi ustnej skierowane do Komisji na temat tej inicjatywy (O-000106/2012 – B7-0113/2012),
 - uwzględniając oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. zatytułowane „Ku konsolidacji sprzyjającej wzrostowi i wzrostowi sprzyjającemu tworzeniu miejsc pracy”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe⁽²⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Eurofound z dnia 13 czerwca 2012 r. zatytułowane „Gwarancje dla młodzieży: doświadczenia Finlandii i Szwecji”⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji „Mobilna młodzież” (COM(2010)0477),
 - uwzględniając dokument Międzynarodowej Organizacji Pracy z września 2012 r. zatytułowany „Światowa prognoza zatrudnienia: niekorzystne perspektywy dla młodzieży”⁽⁴⁾ oraz rezolucję i konkluzje 101. Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w 2012 r., zatytułowane „Kryzys zatrudnienia młodych: wezwanie do działania”⁽⁵⁾
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu gospodarczego ogólna stopa bezrobocia do października 2012 r. wzrosła do niespotykanego wcześniej poziomu 10,7 %, co oznacza 25,91 mln osób poszukujących pracy⁽⁶⁾;
- B. mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród osób młodych poszybowała do 23,4 %, co oznacza 5,68 mln młodych ludzi bez pracy; częściowo odzwierciedla to brak powiązania między umiejętnościami poszukujących pracy a potrzebami rynku pracy, chociaż często niezależnie od poziomu wykształcenia poszukujących pracy; mając na uwadze, że badania wykazują, że bezrobocie osób młodych często pozostawia trwałe blizny, takie jak podwyższone ryzyko bezrobocia w przyszłości i stałe wykluczenie społeczne;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0224.

⁽²⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/42/en/1/EF1172EN.pdf>

⁽⁴⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/documents/publication/wcms_188810.pdf

⁽⁵⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_185950.pdf

⁽⁶⁾ Eurostat, listopad 2012: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-30112012-BP/EN/3-30112012-BP-EN.PDF

Środa, 16 stycznia 2013 r.

- C. mając na uwadze, że członkowie Rady Europejskiej w oświadczeniu z dnia 29 czerwca 2012 r. nalegali na państwa członkowskie, by wzmogły one wysiłki na rzecz zwiększenia zatrudnienia młodzieży, tak by „w kilka miesięcy po opuszczeniu szkoły młodzi ludzie otrzymywali dobrą ofertę pracy, możliwość dalszej nauki, przyuczenia do zawodu lub stażu”;
- D. mając na uwadze, że gwarancje dla młodzieży przyczyniłyby się do osiągnięcia trzech celów strategii Europa 2020, mianowicie: zatrudnienie dla 75 % populacji w wieku 20-64 lat, wskaźnik przedwczesnego przerywania nauki poniżej 10 % oraz co najmniej 20 mln osób wydobytych z ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- E. mając na uwadze, że kryzys doprowadził do coraz częstszego zatrudniania młodych ludzi na niepewnych warunkach – umowach krótkoterminowych lub w niepełnym wymiarze czasu pracy czy też praktyk bez wynagrodzenia, zbyt często zastępujących istniejące miejsca pracy;
- F. mając na uwadze, że koszty braku działania UE w kwestii osób młodych niezatrudnionych, nieuczęszczających do szkoły i nieodbywających szkoleń szacowane są na ok. 153 mld EUR, co odpowiada 1,2 % PKB UE, a także że w UE jest obecnie 7,5 mln takich osób w wieku poniżej 25 lat;
- G. mając na uwadze, że Komisja wnioskuje w pakiecie w sprawie zatrudnienia młodzieży o gwarancje dla młodzieży;
1. zdecydowanie popiera inicjatywę Komisji o zaproponowaniu zalecenia Rady w sprawie systemu gwarancji dla młodzieży;
 2. wzywa ministerstwa właściwe do spraw zatrudnienia i kwestii społecznych w państwach członkowskich do uzgodnienia zalecenia Rady podczas posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów w lutym 2013 r. z zamiarem wdrożenia systemu gwarancji dla młodzieży we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla, że gwarancje dla młodzieży to nie gwarancje zatrudnienia, a instrument zapewniający wszystkim młodym obywatelom UE i osobom legalnie przebywającym w UE w wieku do 25 lat oraz absolwentom w wieku do 30 lat otrzymanie dobrej oferty pracy, możliwość dalszej nauki lub stażu w ciągu czterech miesięcy od utraty pracy lub ukończenia nauki; podkreśla, że system gwarancji dla młodzieży powinien skutecznie poprawić sytuację osób niezatrudnionych, nieuczęszczających do szkoły i nieodbywających szkoleń; podkreśla, że system gwarancji dla młodzieży powinien spełniać kryteria szczególnych form finansowania z funduszy europejskich, przede wszystkim w państwach członkowskich z najwyższą stopą bezrobocia młodzieży;
 3. jest zdania, że finansowanie z UE gwarancji dla młodzieży powinno pełnić zasadniczą rolę, a w szczególności Europejski Fundusz Społeczny powinien zostać zrestrukturyzowany, tak by umożliwić finansowanie gwarancji dla młodzieży, i że w związku z tym EFS powinien otrzymać co najmniej 25 % funduszy strukturalnych i funduszu spójności; uważa jednak, że należy dążyć do odpowiedniego zrównoważenia finansowania UE i państw członkowskich;
 4. zauważa, że młodzi ludzie nie są grupą jednolitą, wywodzą się z różnych środowisk społecznych i dlatego państwa członkowskie w różnym stopniu są gotowe na przyjęcie gwarancji dla młodzieży; w związku z tym wszyscy młodzi ludzie powinni w pierwszej kolejności uzyskać indywidualną ocenę swoich potrzeb, a następnie otrzymywać dopasowane do tych potrzeb usługi;
 5. podkreśla, że ścisła współpraca między Komisją i państwami członkowskimi, a na szczeblu krajowym – między (sektorowymi) partnerami społecznymi, władzami lokalnymi i regionalnymi, publicznymi i prywatnymi usługami zatrudnienia, lokalnymi i regionalnymi instytucjami edukacyjnymi i szkoleniowymi jest niezbędna do skutecznego wdrożenia systemu gwarancji dla młodzieży;
 6. zauważa, że systemowi gwarancji dla młodzieży powinny towarzyszyć ramy na rzecz zapewniania jakości, tak by oferowane kształcenie i szkolenie oraz miejsca pracy obejmowały odpowiednie warunki płacy, warunki zatrudnienia oraz spełniały normy bezpieczeństwa i higieny;
 7. z zadowoleniem przyjmuje sugestię Komisji, by zapewnić – poprzez „Komitet Zatrudnienia” – wielostronny nadzór nad wdrażaniem systemu gwarancji dla młodzieży i wyraża pragnienie uczestniczenia w pracach komitetu;
 8. wzywa państwa członkowskie do zreformowania w szczególności standardów kształcenia i szkolenia dla osób młodych, tak by zwiększać ich szanse życiowe i szanse na rynku pracy;

Środa, 16 stycznia 2013 r.

9. zauważa, że państwa członkowskie w różnym stopniu są gotowe na przyjęcie gwarancji dla młodzieży i wzywa w szczególności Komisję do wspierania tych państw członkowskich, które doświadczają trudności finansowych; nalega na Komisję, by w ramach europejskiego semestru ściśle śledziła wdrażanie gwarancji dla młodzieży i składała na ten temat sprawozdania, a w razie potrzeby – wskazywała państwa członkowskie, które nie ustanawiają gwarancji dla młodzieży;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie.

P7_TA(2013)0017

Rola polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie roli polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej (2012/2099(INI))

(2015/C 440/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając komunikat z dnia 10 listopada 2010 r. zatytułowany „Energia 2020 – Strategia na rzecz konkurencyjnego, zrównoważonego i bezpiecznego sektora energetycznego” (COM(2010)0639),
 - uwzględniając komunikat z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
 - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylającej dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE (COM(2011)0370),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0437/2012),
- A. mając na uwadze, że wspólne cele europejskiej polityki energetycznej to bezpieczeństwo dostaw, trwałość i konkurencyjność;
- B. mając na uwadze, że europejska polityka energetyczna powinna również zapewniać bezpieczeństwo zasobów energetycznych, dywersyfikację dostaw oraz przystępne ceny dla użytkowników końcowych;
- C. mając na uwadze, że podstawowe cele polityki spójności UE to spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna regionów Europy osiągnięta dzięki inwestycjom we wzrost i zatrudnienie;
- D. mając na uwadze, że inwestycje podejmowane w ramach polityki spójności w dziedzinie energii powinny przyczynić się do realizacji celów obu obszarów polityki;
- E. mając na uwadze, że polityki te powinny promować rozwój oraz tworzenie miejsc pracy na szczeblu lokalnym we wszystkich regionach, zapewniając jednocześnie trwałe źródła energii i gwarantując bezpieczeństwo dostaw energii w całej UE;
- F. mając na uwadze, że rynki energii Unii Europejskiej wykraczają w coraz większym stopniu poza granice państw członkowskich i że tendencja ta nasili się jeszcze w przyszłości;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z pierwotnym wnioskiem Komisji co najmniej 80 % zasobów EFRR w bardziej rozwiniętych regionach oraz 50 % w słabiej rozwiniętych regionach ma być przeznaczony na „gospodarkę niskoemisyjną”;